

Svenska Bankföreningen

2009-12-18

Enligt sändlista

Regelförenkling – angående tidigare lämnade förslag från Svenska Bankföreningen

Svenska Bankföreningen (Bankföreningen) har i skrivelser den 27 mars och den 1 november 2007 lämnat förslag på förenklingsåtgärder inom regelområdet för den finansiella sektorn. Departementen har i skrivelser/rapporter till Näringsdepartementet redogjort för sina förenklingsåtgärder och Finansinspektionen har lämnat sina redogörelser till Finansdepartementet för de aktuella åren, 2007-2009. Bankföreningen kan dock konstatera att någon direkt återkoppling till Bankföreningen, såsom ingivare av åtgärdsförslag, varken har skett från departementens eller från Finansinspektionens sida. Detta har resulterat i att Bankföreningen på flera områden saknar kunskap om de eventuella åtgärder som vidtagits eller var i processen en åtgärd ligger med anledning av lämnade förslag.

Bankföreningen lämnar därför en lista över de områden där vi önskar besked om var i processen dessa frågor ligger samt kontaktuppgifter till den person/avdelning som handlägger respektive ärende. Bankföreningen önskar att återkoppling från respektive myndighet kan ske inom en snar framtid. För att tydliggöra listans innehåll bifogas även Bankföreningens skrivelser från den 27 mars och 1 november 2007.

- Lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar – av lagen framgår att banker med flera ska uppfylla lagen krav dels för den finansiella företagsgruppen, dels för de enskilda instituten. För koncerner med många dotterbolag är det mycket betungande att varje företag i koncernen ska behöva leva upp till samtliga krav. Bankföreningen föreslår att en koncern enbart behöver tillämpa regelverket på gruppnivå (jfr art. 69 kapitaltäckningsdirektivet)
- Införandet av en ”inrapporteringsportal” på internet där företag kan rapportera in uppgifter som ger myndigheterna möjlighet att återanvända redan inrapporterade uppgifter i stället för att kräva in en ny rapport från företagen.
- En tidsplan för Finansinspektionens arbete med att modernisera sin inrapporteringsportal.
- En tidsplan för Finansinspektionens arbete med att konsolidera sina föreskrifter och allmänna råd för kreditinstitut.
- En beskrivning av Finansdepartementets och Finansinspektionens process för den nordiska harmoniseringen på regelområdet för kreditinstitut.

- Bankernas upplysningskyldighet enligt 4 kap. 15 § utsökningsbalken (1981:774) bör preciseras i förhållande till 4 kap. 9 § utsökningsbalken, så att bankernas administrativa börda kan minska och uppgifter om enskilda kunders ekonomiska förhållanden inte röjs i onödan.
- Inför individuell rätt för förmyndare att i vissa fall företräda sitt omyndiga barn, 13 kap. föräldrabalken (1949:381).
- Ändra sammanblandningsförbudet i 12 kap. 6 § föräldrabalken för förmyndare som är den omyndiges förälder.
- Inför en rätt för ställföreträdare att företräda anhöriga i vissa ekonomiska angelägenheter (jfr SOU 2004:112).
- Ändra reglerna avseende lagakraftprövningen av testamenten, 14 kap. 4 och 5 §§ ärvdabalken (1958:637).
- Ersätt/komplettera i legitimationshänseende den inregistrerade bouppteckningen med ett registrerat intyg om dödsbodelägare, 18 kap 1 § ärvdabalken samt även NJA 1928 s. 540.
- Ta bort skyldigheten, enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, för emittenter att lämna årlig information.
- Ändra kravet enligt 4 kap. 9 § lagen om handel med finansiella instrument om flaggningskyldighet om utlöses av bolagshändelser ska offentliggöras den sista handelsdagen i kalendermånaden för bolagshändelser som redan offentliggjorts.
- Slopa kravet i 4 kap. lagen om handel med finansiella instrument, på att bolag ska offentliggöra flaggningsinformation för innehav av egna aktier.
- Slopa bestämmelsen i 18 kap. 4 § aktiebolagslagen (2005:551) om att styrelsen i en bank i förslaget till vinstutdelning ska ange hur stor del av det egna kapitalet som beror på att finansiella instrument värderats till verkligt värde.
- Samordna de lagreglerade informationskraven till konsument.
- Se över regleringen om
  - kreditinstituts tillhandahållande av tjänster till en jävskrets (8 kap. 5 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse),
  - kravet att lämna allmän registerinformation och uppgifter om kvalificerade innehav (FFFS 2004:17),
  - kravet på anmälan om uppdragsavtal (FFFS 2005:1),
  - bestämmelsen om särskild redovisning av egendom som förvärvats för att skydda en fordran (7 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse)

Med vänlig hälsning

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Kerstin af Jochnick

Åsa Arffman

Sändlista

Näringsdepartementet
Att. Jöran Hägglund
103 33 Stockholm

Finansdepartementet
Att. Peter Lindfelt
103 33 Stockholm

Justitiedepartementet
Att. Magnus Graner
103 33 Stockholm

Finansinspektionen
Att. Per Håkansson
Box 7821
103 97 Stockholm

Kopia till

Näringslivets regelnämnd
Att. Jens Hedström
Box 55695
102 15 Stockholm

Svenska Bankföreningen

2007-03-27

Näringsdepartementet
Att: Jöran Hägglund
103 33 Stockholm

Kopia till:
Finansdepartementet
Justitiedepartementet
Integrations- och
jämsköldhetsdepartementet
Finansinspektionen
Skatteverket
Konsumentverket
Kronofogdemyndigheten

Regelförenkling – förslag från Bankföreningen

Bankföreningen lämnar, i anledning av regeringens arbete med att ta fram underlag för en gemensam handlingsplan för regelförenklingar, följande förslag till regelförenklingsåtgärder. Förslagen omfattar både lagstiftning och reglering på föreskriftsnivå. Inledningsvis lämnas också vissa allmänna synpunkter avseende förenklingsarbetet.

Allmänt om regeringens och myndigheternas regelförenklingsarbete

De företag som i idag verkar inom det finansiella området i Sverige omfattas av en synnerligen stor administrativ regelbörda, framförallt i form av rapporterings- och uppgiftsskyldighet till diverse myndigheter. Detta leder till stora kostnader för dessa företag.

Regeringen har valt att sätta ett särskilt fokus på frågor om regelförenkling. Målet är att minska företagens administrativa kostnader till följd av statliga regelverk med minst 25 procent fram till 2010. Bankföreningen ser positivt på regeringens tydliga viljeinriktning i detta avseende. Det ligger också i linje med EU-kommissionens inriktning att minska företagens administrativa börda med anledning av lagstiftning beslutad inom EU.

Bankföreningen anser att det är viktigt att regeringen kraftfullt verkar för att en genomgång görs av regler som leder till en obefogad regelbörda för de finansiella företagen. Bankföreningen noterar att regeringen den 22 mars beslutat att ge Nutek i uppdrag att mäta finans- och försäkringslagstiftningen, vilket är positivt. Erfarenheter från andra länder av arbete med regelförenklingsåtgärder visar nämligen att på områden där mätningar genomförts är det lättare att förenkla regelverket genom tillgången till den detaljerade information som mätningarna ger.

Bankföreningen har noterat att myndigheternas redovisning av det regelförenklingsarbete som de avser att bedriva är mycket olika vad beträffar detaljeringsgraden. Ett gott exempel på en genomgripande analys är det underlag som lämnats till regeringen av Naturvårdsverket, som har anlitat en konsult för uppgiften. Enligt Bankföreningen bör allvarligt övervägas att i större omfattning avsätta resurser för konsult hjälp i arbetet. Erfarenheter från det arbete som tidigare initierats av regeringen ifråga om regelförenklingsåtgärder visar nämligen att det är ett tidskrävande och svårt arbete att få till stånd ändringar i förenklings syfte. Bankföreningen bistår naturligtvis gärna regeringen och myndigheterna med branschkunskap m.m. i förenklingsarbetet.

Nedan lämnar Bankföreningen förslag till regelförenklingsåtgärder. Bankföreningen vill dock särskilt peka på vikten av att få till stånd en harmoniserad reglering och tillsyn på EU-nivå för de finansiella företagen eftersom många av dessa bedriver verksamhet i flera EU-länder. Man bör också ha i minnet att våra svenska storbanker har Norden och Baltikum som sin hemmamarknad. Regelverket på det finansiella området bör därför i största möjliga utsträckning vara gemensamt i de nordiska och baltiska länderna. Detta gäller i synnerhet regelverket avseende rapportering och uppgiftslämnande till nationell tillsynsmyndighet. En sådan harmonisering skulle på sikt kunna leda till att bankerna kan tillämpa gemensamma IT-plattformar för gränsöverskridande inrapporterings- och uppgiftsändamål, vilket skulle medföra stora kostnadsbesparingar för dessa företag.

Vissa av nedanstående förenklingsförslag är av övergripande karaktär. Bankföreningen avser därför att, i förekommande fall, återkomma med mer genomarbetade förslag.

Förslag till regelförenklingsåtgärder

Förslag 1: Information till kunder och myndigheter bör kunna lämnas i elektronisk form.

Bakgrund: En stor kostnad för de finansiella företagen ligger i att den omfattande dokumentation som ska upprättas enligt olika regelverk i rapporterings- och informationssyfte, för att lämnas till olika myndigheter och/eller kunder, måste upprättas i pappersform. Inom ramen för det pågående regelförenklingsarbetet bör strävan vara att reglerna ändras så att uppgifter kan lämnas i elektronisk form, om de finansiella företagen finner detta lämpligt. Detta ska gälla all information som de finansiella företagen är skyldiga att lämna, oavsett vem informationen ska lämnas till, och bör avse olika former av reglering, oavsett om det är fråga om exempelvis konsumentskydds-, skatte- eller allmän civilrättslig lagstiftning. Det enda förbehåll mot att denna form av uppgiftslämnande ska kunna tillämpas bör vara att mottagaren inte har en elektronisk adress eller att mottagaren har meddelat att denne inte vill ha informationen i elektronisk form.

Finansdepartementet / Skatteverket

Förslag 2: Avskaffa rapporteringen till Skatteverket vid utlandsbetalningar.

Bakgrund: EU-kommissionen, Europeiska Centralbanken och de europeiska bankerna har under 2000-talet verkat för en inre marknad för betalningar - Single European Payments

Market (SEPA). Den gemensamma visionen är att en betalning ska fungera lika enkelt, snabbt och säkert gränsöverskridande inom EU som den i dag gör nationellt.

Redan år 2001 antogs EG-förordningen 2560/2001 om gränsöverskridande betalningar i euro. Det huvudsakliga syftet med reglerna är att en gränsöverskridande betalning i EUR inom EU inte får prissättas högre än en motsvarande nationell betalning. Svenska regeringen valde att utnyttja möjligheten att även inkludera SEK i denna förordning. För närvarande förhandlas i Europeiska Rådet och Parlamentet ett utkast till nytt direktiv för en fullständig och enhetlig reglering av betalningstjänster, gränsöverskridande inom EU och nationellt. I syftesbeskrivningen till EG-förordningen framgår att faktorer som hindrar ett automatiskt flöde av betalningar ska försvinna, t.ex. myndighetsrapportering.

Idag kräver Skatteverket, baserat på 12 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklaration och kontrolluppgifter, rapportering av betalningsorsak på både ankommande och avgående utlandsbetalningar på belopp över 150 000 SEK. För bankerna och bankernas kunder är rapporteringen till Skatteverket både besvärlig och kostsam. För betalningar inom EU anser Bankföreningen dessutom att rapporteringskravet strider mot syftena i den EU-lagstiftning som refereras till ovan. Bankföreningen har sedan flera år framfört till Skatteverket och Finansdepartementet önskemål enligt följande prioritetsordning:

1. Dessa rapporteringskrav ska tas bort i sin helhet
2. Betalningsorsak ska bara behöva anges på avgående betalningar
3. Beloppsgränsen för rapportering ska höjas från 150 000 SEK till 500 000 SEK för att harmonisera med den beloppsgräns som uppställs i EG-förordningen 2560/2001

Finansdepartementet / Finansinspektionen, Integrations- och jämställdhetsdepartementet / Konsumentverket

---

Förslag 3: Slopa kapitalkrav i juridisk person.

Bakgrund: Av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar framgår att banker med flera ska uppfylla de förpliktelser som följer av den lagen, dels på gruppnivå, dels i juridisk person. För koncerner med många dotterbolag är det mycket betungande att behöva leva upp till kapitaltäckningsregelverket i ett stort antal juridiska personer. Ett alternativ vore därför att man i en koncern enbart behöver tillämpa kapitaltäckningsregelverket på gruppnivå, vilket är fullt möjligt enligt EU:s nya kapitaltäckningsdirektiv (artikel 69). Här anges att medlemsstaterna får välja att inte tillämpa direktivets bestämmelser på dotterföretag till kreditinstitut, under förutsättning att vissa krav är uppfyllda. Ett utnyttjande av denna möjlighet till undantag i direktivet skulle i betydande omfattning minska bankkoncernernas regelbörda. Det skulle bland annat innebära att dessa inte skulle behöva ha IT-lösningar för beräkning av kapitalkrav i ett stort antal juridiska personer. Vidare skulle antalet rapporter som behöver tillskapas, stämmas av och därefter skickas till myndigheter minska avsevärt.

Förslag 4: Ta bort kravet på kvartalsvis pelare 3-information.

Bakgrund: I Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om offentliggörande av information om kapitalräkning och riskhantering (FFFS 2007:5) finns krav på att alla institut

som omfattas av de nya kapitalräkningsreglerna ska lämna s.k. pelare 3-information såväl för helår som kvartalsvis. Enligt det bakomliggande EU-direktivet krävs enbart att denna information ska lämnas en gång per år. Fler än 250 svenska finansiella företag drabbas av detta informationskrav, som går utöver vad som krävs enligt direktivet, och avviker från de krav som ställs i de närmaste konkurrentländerna. Kravet på kvartalsvis information är särskilt betungande för de många mindre företag som omfattas av föreskrifterna. För många av dessa medför kravet att finansiell information ska publiceras ytterligare två gånger per år, jämfört med nuvarande krav. Enligt Bankföreningens uppfattning bör därför Finansinspektionen ta bort kravet på kvartalsvis offentliggörande av kapitalräkningsinformation. Endast om det under de närmaste åren visar sig att flertalet länder inom EU kräver kvartalsvis information kan det finnas skäl att på nytt ta upp en diskussion om vilka krav som ska ställas på svenska finansiella företag i detta avseende.

Förslag 5: Se över, förtydliga och konsolidera Finansinspektionens föreskrifter.

Bakgrund: En översyn av Finansinspektionens samtliga föreskrifter bör företas i syfte att uppnå en förenkling av dessa regler och för att undanröja de tolkningsproblem som de i vissa fall i dagsläget ger upphov till. De föreskrifter som är obsoleta bör naturligtvis avlägsnas. Stora kostnadsbesparingar skulle göras om föreskrifterna, på sätt som nu görs med EU-direktiven, konsoliderades, så att varje förändring av en föreskrift infördes i ett och samma dokument, till undvikande av att flera föreskrifter måste konsulteras och läsas "korsvis".

De regler som de finansiella företagen har att följa återfinns främst i lagar, förordningar, föreskrifter och allmänna råd. I fråga om definitioner av begrepp o.d. i Finansinspektionens föreskrifter görs ofta hänvisningar till lagar, utan att den i det enskilda fallet aktuella definitionen uttryckligen återges i föreskriften. Även detta leder till att föreskrifterna i många fall är svår-förståeliga och till att flera regelverk ofta måste läsas samtidigt, vilket är tidskrävande. Bankföreningen efterlyser samlade och lätt överskådliga föreskrifter som innehåller alla relevanta definitioner och anvisningar som är relevanta för tolkningen av regeln. Definitioner i lagtext ska därför återfinnas i föreskrifter när dessa är av central betydelse för tolkningen av föreskriften.

I vissa fall utfärdar olika myndigheter regler och rekommendationer för de finansiella företagen på ett och samma område, vilket är ytterligare en faktor till att regelverket blir svåröverskådligt. Ett exempel på ett sådant område är konsumentkrediter, där både Konsumentverket och Finansinspektionen utfärdat allmänna råd (se Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter (KOV 2004:6) och Finansinspektionens allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden (FFFS 2005:3)). Visserligen tar Finansinspektionens allmänna råd sikte på de företag som står under dess tillsyn, medan Konsumentverkets råd riktar sig till hela branschen. Detta kan motivera olika råd för olika aktörer. Vid de finansiella företagens revision av konsumentkreditavtal måste dock båda råden beaktas, vilket är otympligt. Det bör övervägas om inte myndigheters föreskrifter och allmänna råd, som rör samma huvudområde, i större utsträckning än idag kan sammanföras endast i en föreskrift eller ett allmänt råd.

Förslag 6: Överväg införandet av en ”inrapporteringsportal”.

Bakgrund: I Danmark har Byrådsrådet tagit fram ett antal förslag i syfte att reducera administrationen inom redovisningsområdet. Ett av förslagen går ut på att inrätta en inrapporteringsportal dit företag enkelt och smidigt kan leverera information. Tanken är att olika myndigheter i Danmark ska kunna hämta den information det finns behov av från denna portal. Ett införande av en motsvarande portal för svenska företag skulle medföra en betydande minskning av administrationen. Det bör därför övervägas om detta kan vara en möjlig lösning även i Sverige i fråga om inrapportering av uppgifter för företag.

Förslag 7: Modernisera Finansinspektionens rapportmottagning.

Bakgrund: Finansinspektionens teknik för att ta emot bankernas rapporter är gammalmodig och bör moderniseras. Det finns exempelvis ett avrundningsproblem i systemen; i en omfattande rapport kan en enskild avrundning slå fel, men Finansinspektionens system klarar inte av att markera vilken post det är som felar, utan istället anges endast "Summa diff" med följd att rapporterande bank måste gå igenom samtliga poster i rapporten för att hitta felet. Detta är tidskrävande, och därmed kostsamt, och skulle undvikas om Finansinspektionen införde ett modernare system.

Förslag 8: Avskaffa kravet på lagring av fysiska avräkningsnotor.

Bakgrund: Enligt regler i 11:e kapitlet i Finansinspektionens föreskrifter om uppföranderegler på värdepappersmarknaden (FFFS 2002:7) ska avräkningsnota upprättas av säljaren under vissa förutsättningar och förvaras hos värdepappersföretaget under minst tio år. De krav som följer av dessa föreskrifter kräver stora personella resurser hos bankerna, vilket leder till stora kostnader för dessa. Kostnaderna uppkommer till stor del av att alla affärslappar ska lagras, signeras och av att dessa ska vara tidsstämplade. Detta krav finns i föreskrifterna, trots att lagring ändå sker med automatik i systemen - varje person som lägger in en aktieorder i systemet har ett unikt id som går att spåra och varje order får en tidsstämpel i systemet som också går att spåra. Alla samtal spelas vidare in på band och lagras. All behövlig information finns således lagrad i systemen, varför det är obehövligt att lagra även orderlapparna. Det aktuella kravet på lagring av avräkningsnotor bör således avskaffas.

Förslag 9: Avskaffa krav på att i vissa fall, vid identitetskontroller, inhämta vidimerad kopia av pass eller identitetshandling.

Bakgrund: I 9 § 3 st i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2005:8) och allmänna råd om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall återfinns regler om identitetskontroll av en kund i samband med att ett ärende handläggs utan kundens närvaro.

Om en kund är en utländsk juridisk person (t.ex. en bank), vars legala företrädare är en utländsk medborgare, ska en identitetskontroll utföras genom inhämtande av en vidimerad kopia av pass eller annan identitetshandling som visar medborgarskap. Detta krav medför stora besvär för bankerna i kontakter med utländska banker. I direktiv 2005/60/EG om åtgär-

der för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ges lättnader i krav rörande identitetskontroll bl.a. i en banks relationer med annan bank, som lyder under reglering för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. Under förutsättning att en utländsk bank lyder under motsvarande reglering när det gäller penningtvätt och terroristfinansiering är det mot denna bakgrund inte rimligt att en svensk bank ska vara tvungen att inhämta det underlag som nämns i bestämmelsen. Bankföreningens uppfattning är att det borde vara tillräckligt för en bank att uppfylla de andra krav rörande identitetskontroll som ställs i bestämmelsen. Således bör det specifika kravet om inhämtande av vidimerad kopia av pass eller identitetshandling utgå vid identitetskontroll när kunden är kreditinstitut eller finansiellt institut i tredje land som har antagit lagar mot penningtvätt och finansiering av terrorism, motsvarande de som gäller i Sverige.

Justitiedepartementet/Kronofogdemyndigheten

Förslag 10: Begränsa omfattningen av och tydliggör vilka uppgifter bankerna måste lämna till Kronofogdemyndigheten.

Bakgrund: I utsköningsbalken (UB) 4 kap. 15 § anges att: "Tredje man är skyldig att uppge huruvida gäldenären har fordran hos honom eller annat mellanhavande med honom som kan vara av betydelse för bedömning i vad mån gäldenären har utmättningsbar egendom, samt att ange den närmare beskaffenheten av mellanhavandet." Denna regels utformning innebär stora kostnader för de finansiella företagen, då varken bestämmelsen i sig eller dess förarbeten ger tillräckligt klara och tydliga riktlinjer i frågan hur långtgående dessa företags uppgiftsskyldighet är.

Enligt bankernas uppfattning kräver Kronofogdemyndigheten genomgående att få tillgång till fler och mer detaljerade uppgifter än bankerna anser att myndigheten har rätt till. Många av förfrågningarna kräver en omfattande utredning för att säkerställa att bankerna inte lämnar ut uppgifter i strid mot banksekretessen. Det inte ovanligt att bankens beslut ifrågasätts och måste förklaras/försvaras i olika omgångar. Bankernas hantering av denna typ av ärenden tar därför mycket tid i anspråk, vilket leder till stora kostnader för dessa företag. Sedan minst fyra år tillbaka pågår ett samarbete mellan bankerna och Kronofogdemyndigheten, där man strävar efter att utforma en gemensam standardblankett för dessa förfrågningar. Ännu har man inte lyckats formulera ett gemensamt förslag, vilket tydligt visar hur långt ifrån varandra parterna står i frågan. Reglerna bör på grund av det sagda ändras och utformas på ett sådant sätt att det tydligt framgår vilka uppgifter som bankerna lagligen kan lämna till myndigheten, utan att bryta mot banksekretessen. I dagsläget kräver Kronofogdemyndigheten att bankerna ska lämna information om en gäldenärs samtliga tillgodohavanden, oavsett storlek på gäldenärens skuld. För det fall Kronofogdemyndigheten, vid en förfrågan hos en bank om en gäldenärs tillgodohavanden m.m., angav hur stort skuldbelopp gäldenären har skulle banken kunna begränsa uppgiftslämnandet till vad som är nödvändigt för att täcka aktuella skulder. Detta skulle vara en fördel med avseende på både skyddet för sekretessbelagd information och den arbetsinsats som en förfrågan kräver.

En jämförelse kan i detta sammanhang göras med det uppgiftslämnande som sker från banker till polis- och åklagarmyndighet. Uppgiftslämnandet har förenklats betydligt sedan bestämmelsen i 1 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse trädde ikraft. Genom nämnda bestämmelse är det klart och tydligt uttalat i vilket skede ett kreditinstitut har skyl-

dighet att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden, utan att därmed bryta mot banksekretessen. Antalet förfrågningar har inte minskat, men det är betydligt enklare för den enskilde medarbetaren i en bank att hantera en förfrågan, vilket minskar den administrativa bördan kring dessa förfrågningar.

Förslag 11: Ge förmyndarna individuell rätt att företräda sitt omyndiga barn.

Bakgrund: Förmyndarnas kollektiva rätt att företräda det omyndiga barnet bör ersättas med en rätt för envar av dessa att helt på egen hand företräda barnet. Om en sådan generell ändring av regleringen inte anses möjlig, bör övervägas om den individuella företrädesrätten bör medges i vart fall vid vanligen förekommande rättshandlingar, såsom t.ex. vid banktransaktioner. En sådan ändring av reglerna skulle bereda väg för att göra tekniska IT-applikationer, som förmyndarna kan använda för egen räkning, också möjliga att använda vid förmyndarförvaltning. Den kollektiva företrädesrätten vållar vidare problem som bl.a. föranlett uppkomsten av s.k. förmyndarfullmakter, vars rättsverkningar fortfarande står oreglerade i lag. Den individuella företrädesrätten skulle kunna vara fakultativ, på samma sätt som ifråga om juridiska personer, dvs. i förmyndarfallet skulle förmyndarna själva kunna välja mellan kollektiv eller individuell rätt. En lösning av detta slag skulle minska de praktiska besvären för förmyndarna att gemensamt gå till banken eller att ställa ut fullmakter och enklare öppna möjligheten för rationella internetlösningar. För bankernas del skulle detta minska ekonomiska risker för obehöriga uttag.

Förslag 12: Ändra reglerna om sammanblandningsförbudet för förmyndare som är den omyndiges förälder.

Bakgrund: Sammanblandningsförbudet, såvitt avser medel tillhöriga förmyndare och barn i 12 kap. 6 § FB, bör lättas upp eftersom en sammanblandning ofta förekommer i praktiken. Om en förmyndare ska använda den omyndiges medel för att för dennes räkning göra ett inköp tar förmyndaren numera i regel inte ut kontanter för köpet. Istället överförs pengar från den omyndiges konto till förmyndarens eget konto, från vilket betalning sedan sker. Alternativt tar förmyndaren ut pengar från en uttagsautomat. Bestämmelsen bör istället vara så utformad att en sammanblandning av mer tillfällig karaktär blir möjlig. Om bestämmelsen redan nu kan anses ha en sådan innebörd, bör denna förtydligas. Viss skadeståndsrisk kan idag finnas för bankerna vid medverkan av överföringar från omyndigas konton till förmyndares dito. Denna risk skulle elimineras om regeln ändrades på sätt som anges ovan.

Förslag 13: Ge ställföreträdare rätt att företräda anhöriga i vissa ekonomiska angelägenheter.

Bakgrund: I slutbetänkandet av Utredningen om förmyndare, gode män och förvaltare (SOU 2004:112) återfinns förslag om att anhöriga ska ges behörighet i vissa ekonomiska angelägenheter för personer som har fyllt 18 år men som på grund av psykisk störning, sjukdom, skada eller liknande förhållanden uppenbart varaktigt saknar förmåga att ta hand om sina ekonomiska angelägenheter. Detta förslag bör snarast bli föremål för lagstiftning. Genom tillskapandet av ett ställföreträdarskap av detta slag minskar de risker bankerna i dag tar när anhöriga, utan legal behörighet, medges rätt att utföra transaktioner som bedöms vara till nytta för den anhörige.

Förslag 14: Ändra reglerna avseende lagakraftsprövningen av testamenten.

Bakgrund: Lagakraftsproblematiken kring testamenten skapar praktiska problem. Idag ankommer det på tredje man, t.ex. banker, att på egen hand ta ställning till om en delgivning av en bestyrkt kopia av testamentet skett med de legala arvingarna. (enligt 14 kap. 4 § ÄB och NJA 1980 s. 630). Sedan förutsätts tredje man, med hjälp av diariebevis från tingsrätten, avgöra lagakraftsfrågan (enligt 14 kap. 5 § ÄB).

Tingsrätterna bör av förenklingsskäl få till uppgift att, istället för att bara kontrollera måldariet för utfärdande av diariebevis, också göra en formell eller materiell prövning av om delgivningsförfarandet fullgjorts och i sådana fall - istället för diariebevis - utfärda lagakraftsbevis avseende testamentet. Dessa lagakraftsbevis skulle dock - möjligen utformad som en godtrosregel - kunna tillerkännas rättsverkningar endast i förhållande till tredje man och således inte ha någon rättsverkan i förhållandet mellan legala arvingar och testamentstagare. I det senare fallet skulle en noggrannare materiell prövning fortfarande kunna ske inom ramen för en klanderprocess. I resurshänseende torde detta inte skapa några problem för tingsrätterna, eftersom den personal som utfärdar diariebevis måste antas också vara den personal som handlägger delgivningsärenden. Förslaget skulle underlätta bankernas hantering av ärenden som förutsätter att lagakraftsfrågan är utredd, vilket skulle leda till minskade kostnader för bankerna.

Förslag 15: Ersätt/komplettera i legitimationshänseende den inregistrerade bouppteckningen med ett registrerat intyg om dödsbodelägare (se även NJA 1928 s. 540).

Bakgrund: Sedan arvsbeskattningen och bouppteckningens fiskala betydelse avskaffats bör övervägas om inte också bouppteckningens legitimationsverkan i behörighetshänseende för dödsbodelägare skulle kunna ersättas, eller alternativt interimistiskt kompletteras, med ett förenklat förfarande. Från och med den tidpunkt då ett dödsfall sker fram till dess att en bouppteckning för den avlidne upprättats och inregistrerats hos Skatteverket har ett dödsbo praktiska problem att rättshandla för boets räkning. Detta beror på att dödsdelägarna (vilka enligt 18 kap. 1 § ÄB kollektivt företräder boet) under denna tid inte på ett för tredje man, t.ex. bankerna, helt tillförlitligt sätt kan påvisa vem eller vilka som ingår i dödsbodelägarkretsen. Banker ställs då inför situationer där de tvingas att godtyckligt pröva om betalningar, som sker utan förevisande av en inregistrerad bouppteckning eller annan tillförlitlig utredning om delägarekrets, är bindande eller inte. Många gånger sker betalningar genom bankernas försorg då med stöd av en nyttoprövning, där en bank försöker minska sin ekonomiska risk genom att bedöma att betalningen, även om den skulle ha varit obehörig, kan anses ha varit till gagn för boet. Detta innefattar viss risk för ogiltighetsinvändningar mot banken, med efterföljande krav på att ett belastat konto skall återställas. Det är på grund av detta av vikt att öka möjligheterna för dödsbodelägare att kunna visa behörighet när de rättshandlar med tredje man innan en bouppteckning upprättats och inregistrerats hos Skatteverket. Det bör därför övervägas om det skulle vara möjligt för dödsbodelägare att genom ett "delägarintyg" med legitimerande verkan då kunna rättshandla med tredje man för boets räkning.

Skatteverket utfärdar idag, i samband med ett dödsfall, ett dödsfallsintyg med släktutredning. Detta dokument, som grundar sig på uppgifter hämtade ur folkbokföringen, ger en förhållandevis säker utredning om förekomsten av efterlevande make/maka, barn, tidigare avliden make/maka m.m. Detta dödsfallsintyg skulle kunna kompletteras av den som senare också blir

bouppgivare i bouppteckningen. Denne skulle, med medverkan av två förrättningsmän, då kunna ge kompletterande uppgifter i frågan vilka andra delägare som eventuellt finns - utöver de som redovisats i Skatteverkets intyg, t.ex. avseende universella testamentstagare eller universella sekundosuccessorer. Även uppgifter om legala efterarvingar och legala arvingar (t. ex. föräldrar och syskon osv.) skulle kunna lämnas. En lösning av detta slag skulle väsentligt underlätta för dödsboet att på ett tidigt stadium kunna ta boet under sin förvaltning, utan de begränsningar i möjligheterna att rättshandla med tredje man som den nuvarande lagregleringen medför. Godtrosregeln i 18 kap. 4 § ÄB skulle mot bakgrund av det sagda - med tillskapande av ett förhållandevis enkelt "delägarintyg" - kunna ändras, i vart fall i vad avser förfoganden över dödsboets bankmedel.

Övrigt

Slutligen bör övervägas:

- att upphäva kravet på boendekalkyl vid bostadskreditgivning som återfinns i Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2005:3) om krediter i konsumentförhållanden
- att upphäva skyldigheten för kreditinstitut att lämna in alla uppdragsavtal till Finansinspektionen enligt 6 kap. 7 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse
- att införa lättnader rörande vandelsprovningen för de personer som förmedlar försäkringar

Bankföreningen vill slutligen återigen peka på vikten av en harmonisering av regelverket för de finansiella företagen inom Norden och de baltiska länderna, vilket på sikt skulle medföra stora kostnadsbesparingar för dessa företag.

Med vänlig hälsning

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Martina Irving Magnusson

Sändlista

Näringsdepartementet

Jöran Hågglund

Ola Alterå

Elisabeth Kristensson

Finansdepartementet

Mats Odell

Dan Ericsson

Stefan Svanström

Peter Lindfelt

Göran Haag

Mats Wahlberg

Helene Wall

Niklas Ekstrand

Justitiedepartementet

Magnus Graner

Dag Mattson

Stefan Pärnhem

Integrations- och jämställdhetsdepartementet

Christer Hallerby

Emilia Högquist

Finansinspektionen

Gent Jansson

Suzanna Zeitoun

Skatteverket

Karl-Johan Onnermark

Konsumentverket

Ulrika Forsman

Kronofogdemyndigheten

Jonas Westberg

Näringslivets Regelnämnd

Jens Hedström

Svenska Bankföreningen

2007-11-01

Näringsdepartementet
Att. Jöran Hägglund
103 33 Stockholm

Kopia till:
Finansdepartementet
Justitiedepartementet
Finansinspektionen
Skatteverket

Regelförenkling – nya förslag från Bankföreningen

Bankföreningen har i en skrivelse den 27 mars 2007 (marsskrivelsen) föreslagit en rad regelförenklingsåtgärder på lagstiftningsområdet för den finansiella sektorn. Inför att regeringen i ett andra steg nu skall konkretisera sin handlingsplan för regelförenklingsåtgärder fram till år 2010 vill Bankföreningen passa på att ge in ytterligare förslag, se nedan.

Förslag till regelförenklingsåtgärder

Förslag 1: Överväg nordisk harmonisering i förhållande till bank- och kreditmarknadsbolagsregleringen

Bakgrund: Bankföreningen har i marsskrivelsen påtalat vikten av att få till stånd en harmoniserad reglering och tillsyn på EU-nivå för de finansiella företagen eftersom många av dessa bedriver verksamhet i flera EU-länder. Bankföreningen vill återigen peka på vikten av att ett försök görs att harmonisera regleringen i så stor grad som möjligt. De olikheter som kan finnas i olika EU-länder innebär i grunden extra och i många fall onödiga kostnader för cross-border-instituten. Detta gör sig särskilt gällande när det gäller EU-ländernas olika implementering av ett minimiharmoniseringsdirektiv. I många fall har de nordiska länderna olika datum för ikraftträdande av implementeringsåtgärder. Då kan företagen hamna i ett slags ”ingenmansland”, där inte någon myndighet anser sig ha jurisdiktion i förhållande till en viss fråga. Ett exempel på detta är det s.k. öppenhetsdirektivet, som implementerades i finsk rätt den 15 februari 2007, i dansk rätt den 1 juni 2007 och i svensk rätt den 1 juli 2007.

Förslag 2: Begränsa omfattningen av och tydliggör vilka uppgifter bankerna skall lämna till myndigheter som svar på myndighetsförfrågningar

Bakgrund: Vissa myndigheter, t.ex. Kronofogdemyndigheten (KFM) och Skatteverket (SKV) begär ofta från bankerna uppgifter om tredje man. Dessa förfrågningar är ofta oprecisa och ostrukturerade och kräver ett synnerligen omfattande arbete från bankernas sida. Bankföreningen har inlett ett positivt samrådsarbete med KFM och SKV med målet att utforma gemensamma riktlinjer för omfattning och art av aktuella förfrågningar. Emellertid kan det i vissa fall, enligt Bankföreningens mening, komma att krävas ändring i lagar och föreskrifter för att möjliggöra en minskning av den administrativa bördan. Under det fortsatta samrådsarbetet kan Bankföreningen komma att återkomma med förslag i aktuella avseenden. (Se även under förslag nr 17). Bankföreningen anser att det är mycket viktigt att myndigheter, vid begäran om uppgifter från de finansiella företagen, generellt i större grad än idag, tar hänsyn till den administrativa börda som insamlandet av aktuella uppgifter leder till för dessa företag. Om regelförenklingstanken i större grad än idag finns med vid varje enskild förfrågan skulle det stora arbete som de finansiella företagen lägger ned på att besvara förfrågningarna sannolikt minska väsentligt.

Förslag 3: Överväg införandet av en "inrapporteringsportal" och undvik olika tekniska lösningar för inrapportering

Bakgrund: Bankföreningen har i marskrivelsen påtalat att regeringen bör överväga om det kan vara en möjlig lösning att införa en "inrapporteringsportal", dit företag på ett smidigt sätt kan leverera information, varifrån sedan olika myndigheter kan hämta behövlig information. Detta skulle minska den administration som bankerna har till följd av olika typer av rapporteringskrav. För det fall denna lösning av något skäl inte anses möjlig är det mycket viktigt att det i lagstiftning eller föreskrifter inte låses fast någon särskild teknisk lösning eller särskilt format för företagens uppgiftslämnande. I vart fall måste det i lagstiftning och föreskrifter undvikas reglering som innebär olika tekniska lösningar för ingivandet av identisk eller snarlik information och uppgifter till myndigheter. Även krav som innebär att företagen manuellt skall mata in uppgifter bör undvikas. Finansinspektionen har ett pågående projekt rörande formen för myndighetens inrapporteringskrav. Bankföreningen, som deltar i detta projekt, uppskattar Finansinspektionens initiativ på detta område. Även andra myndigheter skulle med fördel kunna initiera liknande projekt.

Förslag 4: Överväg införandet av e-legitimation för företag och/eller e-tjänstlegitimation

Bakgrund: Anställda i bankerna, som sköter inrapporteringen av uppgifter, måste idag använda sina personliga e-legitimationer. Om en lösning införs där istället själva företaget kan använda sig av en e-legitimation kan det antas att fler företag skulle använda sig av en elektronisk ingivningsmöjlighet, där en sådan finns.

Finansdepartementet/Finansinspektionen

Förslag 5: Ta bort skyldigheten för emittenter att lämna årlig information

Bakgrund: Enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument skall en emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Finansinspektionen har utfärdat föreskrifter rörande aktuell skyldighet i FFFS 2007:7.

Finansinspektionen skrev redan, i samband med framtagandet av dessa föreskrifter, i konsekvensanalysen (se, dnr 07-1135-200) att behovet av ett årligt dokument inte var helt uppenbart. Bankföreningen skulle vilja sträcka sig ännu längre och säga att något behov av ett årligt dokument överhuvudtaget inte föreligger. Dokumentet tillför inte något nytt. Informationen kan med lätthet inhämtas från bolagens eller marknadsplatsernas hemsidor samt även hos den centrala lagringsfunktionen, vilken i Sverige är Finansinspektionen. Kravet innebär en betydande administrativ börda och kostnad för bolagen, särskilt som den årliga informationen i många fall måste lämnas till fler än en myndighet vars regler för hur information skall ges samt kraven på innehållet av informationen inte är harmoniserade. Att dessutom behöva offentliggöra (där publicering på hemsidan inte är tillräcklig) denna sammanställning, vilket är ett krav i vissa jurisdiktioner (t.ex. Danmark och Finland) blir i det närmaste befängt, då det egentligen inte är fråga om några nyheter, utan endast om en sammanställning. På grund av det anförda bör Sverige verka för att på EU-nivå slopa skyldigheten för emittenter att lämna årlig information i enlighet med artikel 10 i prospektdirektivet, införlivat i svensk rätt genom 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument.

Förslag 6: Se över regleringen om kreditinstituts tillhandahållande av tjänster till en jävskrets

Bakgrund: I 8 kap. 5 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (BFRL) återfinns regler avseende kreditinstituts tillhandahållande av tjänster till en s.k. jävskrets. Det anges att ett kreditinstitut inte får ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för vissa i lagrummet angivna kategorier av personer i företaget. Dessa bestämmelser är mycket oklara och kräver ett omfattande arbete för de finansiella företagen. Det bör göras en genomgång av och förtydligas vilka personkategorier som avses i bestämmelserna med tillhörande föreskrifter.

Förslag 7: Överväg om ett verkligt behov finns att lämna allmän registerinformation och uppgifter om kvalificerade innehav, m.m.

Bakgrund: Med stöd av 5 kap. 2 § 9 förordningen (2004:329) om bank och finansieringsrörelse har Finansinspektionen utfärdat föreskrifter rörande bankaktiebolags m.fl. företags skyldighet att i förekommande fall lämna registerinformation och uppgifter om kvalificerade innehav, dotterföretag, dotterdotterföretag och andra ägarintressen. Bestämmelser rörande detta återfinns i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd

(FFFS 2004:17) om inrapportering av ägares kvalificerade innehav och ägarintressen. Aktuella uppgifter skall, enligt föreskrifterna, lämnas årligen senast den 30 juni, samt så snart registrerade förhållanden har ändrats. Dessa bestämmelser föranleder en stor administrativ börda för de finansiella företagen. Finansinspektionen bör göra en genomgång av hur de insamlade uppgifterna används och vidare överväga om de uppgifter som anges i föreskrifterna till fullo måste inges och om dessa behövs inom angivet tidsintervall.

Förslag 8: Överväg om det allmänna rådet om förhandsanmälan i samband med out-sourcing av betydande del av verksamheten bör finnas kvar

Bakgrund: Enligt 7 kap. 4 § i Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2005:1) om styrning och kontroll av finansiella företag bör ett företag, om det avser att lägga ut en betydande del av den tillståndspliktiga verksamheten, eller verksamhet som har naturligt samband med finansiell verksamhet eller dess stödfunktioner, anmäla detta i förväg till myndigheten. Detta förfarande med förhandsanmälan är arbetskrävande. Det kan ifrågasättas varför Finansinspektionen har behov av denna information i förväg. Myndigheten bör se över om nyttan av en förhandsanmälan motiverar det stora arbete som de finansiella företagen lägger ned på en sådan och om det allmänna rådet bör finnas kvar.

Förslag 9: Överväg om bestämmelsen om särskild redovisning av egendom som förvärvats för att skydda en fordran bör finnas kvar

Bakgrund: Enligt 7 kap. 8 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse skall ett kreditinstitut till Finansinspektionen varje år lämna en särskild redovisning av egendom som förvärvats för att skydda en fordran. Det bör övervägas om behov alltså finns av denna bestämmelse. Detta skall ses mot bakgrund av att bankerna numera har stora möjligheter att förvärva olika typer av egendom.

Förslag 10: Ändra kravet på att flaggningsskyldighet som utlöses av bolagshändelser skall offentliggöras den sista handelsdagen i kalendermånaden

Bakgrund: Av 4 kap. 9 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument framgår att om ett svenskt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad ökar eller minskar det totala antalet aktier eller röster i bolaget, skall bolaget den sista handelsdagen i den kalendermånad då ökningen eller minskningen har skett offentliggöra uppgifter om ändringen. Bestämmelsen bör ändras så att ett bolag, som redan har offentliggjort ändringsinformationen under innevarande månad inte dessutom behöver offentliggöra informationen den sista handelsdagen i månaden. Bestämmelsens nuvarande utformning innebär onödigt krångel för företagen.

Förslag 11: Slopa kravet på att bolag skall offentliggöra flaggningsinformation för innehav av egna aktier

Bakgrund: Enligt bestämmelserna i 4 kap. lagen om handel med finansiella instrument föreligger krav på bolag att i vissa fall vid förvärv eller överlåtelse av egna aktier

offentliggöra information om detta. När det gäller andra typer av aktieinnehav föreligger inte samma krav på bolagen rörande offentliggörande av flaggningsinformation. I de senare fallen åligger det Finansinspektionen att fullgöra offentliggörandet. Det förhållande att olika rutiner gäller för bolagen när det gäller egna respektive andra aktieinnehav innebär en merkostnad för bolagen. Bestämmelserna bör därför ändras så att Finansinspektionen även får ansvaret för att offentliggöra flaggningsinformation i förhållande till ändringar i bolagens egna aktieinnehav.

Förslag 12: Se över krav på information till konsumenter

Bakgrund: Idag överöser de finansiella företagen sina kunder med information. Det kan antas att kunderna, i vart fall i vissa fall, inte maktar med att tillgodogöra sig denna vidsträckta information som de skall få enligt olika typer av lagstiftning i samband med ingående av avtal om finansiella tjänster i förhållande till konsumenter. De finansiella företagens informationsplikt i detta avseende bör ses över. Exempel på områden som i detta sammanhang bör ses över är distans- och hemförsäljningslagstiftningen, konsumentkreditlagstiftningen samt MiFID. Det vore önskvärt om samtliga informationskrav kunde harmoniseras.

Förslag 13: Se över bestämmelserna om krav på den information som ska fogas till styrelsens förslag till riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare

Bakgrund: I 8 kap. 51 – 52 §§ aktiebolagslagen (2005:551) återfinns bestämmelser rörande den information som ska fogas till styrelsens förslag till riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare. Det kan ifrågasättas hur bolagen ska fullgöra kravet på att ”foga informationen till riktlinjerna”. Denna bestämmelse bör ses över. Vidare bör kravet i 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen (1999:1078) (se även prop. 2005/06:186, sid. 74) på att den fogade informationen skall ingå som en del i förvaltningsberättelsen tas bort. Det torde vara tillräckligt att den aktuella informationen finns med i det aktieägarmaterial som delas ut i samband med ett bolags årsstämma.

Förslag 14: Se över definitioner i Finansinspektionens respektive Riksbankens föreskrifter och allmänna råd

Bakgrund: Finansinspektionen och Riksbanken utfärdar föreskrifter och allmänna råd som ibland omfattar delvis samma område. Det är viktigt att de definitioner som används i respektive myndighets föreskrifter och allmänna råd överensstämmer. I vissa fall är så inte fallet. Exempelvis avses med begreppet ”Allmänhet” inte samma sak i Riksbankens föreskrifter och allmänna råd (RBFS 2003:2) om instituts rapportering av finansmarknadsstatistik som i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:16) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. I Riksbankens föreskrifter ingår här inte Riksgäldskontoret, medan det i Finansinspektionens föreskrifter gör det. De båda tillsynsmyndigheterna bör komma överens om enhetliga definitioner.

Finansdepartementet/Skatteverket

Förslag 15: Överväg om differentieringen mellan olika värdepapper i kapitalvinstbeskattningen kan tas bort

Bakgrund: I 48 kap. inkomstskattelagen återfinns bestämmelser om skattskyldighet i samband med avyttring av olika typer av finansiella instrument. När det gäller kvittning av vinst mot förlust finns olika bestämmelser beroende på vilket finansiellt instrument som avses. Avgränsningen mellan fordringsrätter respektive delägarrätter är vag. Osäkerhet om hur beskattning av nya instrument ska ske kan därför råda, vilket innebär att bankernas kunder investerar i värdepapper utan att ha full vetskap om hur vinster eller förluster på dessa ska behandlas skattemässigt. Bankerna måste ingående informera kunderna om det oklara rättsläget. På grund av kvittningsreglerna är det av vikt att de finansiella företagen i samband med kontrolluppgiftslämnande kategoriserar värdepapperet korrekt. Bankernas förhållande till kunderna blir lidande om det senare visar sig att rättstillämpande myndigheter kategoriserar värdepapperet på ett annat sätt än den emitterande banken. Mot denna bakgrund bör det övervägas om differentieringen i kapitalvinstbeskattningen mellan olika värdepapper kan tas bort, så att alla typer av värdepapper beskattas på samma sätt.

Förslag 16: Se över mervärdesskattelagstiftningen för verksamheter med begränsad skattskyldighet

Bakgrund: De bestämmelser i mervärdesskattelagstiftningen som reglerar s.k. blandad verksamhet är oerhört komplicerade och tidskrävande att sätta sig in i. Detta leder till stora administrativa kostnader för de finansiella företagen, som har en blandad verksamhet. Kostnaderna är en följd av det omfattande arbete som de finansiella företagen måste lägga ned på att organisera utgifter och inkomster efter avdragsgilla respektive skattepliktiga dito. Detta leder till att det i många fall anses uteslutet att outsourca verksamhet inom företagen. Bankföreningen anser att det är av stor vikt att Sverige verkar för att få en tydligare reglering på EU-nivå när det gäller frågan om mervärdesskatt för verksamheter med begränsad skattskyldighet.

Förslag 17: Överväg ett förtydligande av bestämmelsen om rätt för Skatteverket att förelägga tredje man att lämna ut uppgift om rättshandling

Bakgrund: Enligt 17 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklaration och kontrolluppgifter (LSK) har Skatteverket möjlighet att förelägga de finansiella företagen att lämna uppgift om en rättshandling mellan företaget och tredje man. De finansiella företagen får oerhört många förelägganden med stöd av detta lagrum. Detta kräver ett mycket stort arbete från företagets sida. Det är mot denna bakgrund viktigt att Skatteverkets förelägganden är klara och tydliga så att det inte krävs ett omfattande arbete att reda ut vilka uppgifter som efterfrågas i föreläggandena. Detta skall också ses mot bakgrund av den gällande sekretess som de finansiella företagen har att ta hänsyn till i förhållande till sina kunder. Bankföreningen har tillsammans med Skatteverket för närvarande ett givande samrådsarbete med målet att för båda parter underlätta rutinerna kring handhavandet av dessa förelägganden. Föreningen vill dock understryka att de finansiella företagen bör kunna föreläggas att lämna ut uppgift om tredje man först när möjlighet att få ta del av aktuellt underlag hos den skattskyldige är

uttömnda. Det bör därför övervägas om ett förtydligande kan införas i 17 kap. 4 § LSK av innebörd att ett tredjemansföreläggande ska tillgripas först när andra möjligheter att få behövligt underlag uttömts.

Justitiedepartementet

Förslag 18: Slopa bestämmelsen om att styrelsen i en bank i förslaget till vinstutdelning skall ange hur stor del av det egna kapitalet som beror på att finansiella instrument värderats vill verkligt värde

Bakgrund: Av bestämmelserna i 18 kap 4 § aktiebolagslagen (2005:551) framgår att styrelsen till bolagsstämman i förslaget om vinstutdelning ska avge ett yttrande om hur stor del av det egna kapitalet som beror på att finansiella instrument värderats till verkligt värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) - ÅRL. Enligt förarbetena till denna bestämmelse (se prop. 2002/03:121, sid. 70 f.) ska styrelsen redovisa hur mycket större eller mindre det egna kapitalet hade varit om de poster som värderats enligt 4 kap. 14 a § ÅRL istället hade värderats med utgångspunkt i anskaffningsvärdet (4 kap. 3-5 §§ ÅRL) eller, såvitt gäller omsättningstillgångar, enligt lägsta värdets princip (4 kap. 9 § ÅRL). Av praktiska och administrativa skäl har orealiserade värdeförändringar avgränsats till de finansiella instrument som omfattas i 4 kap. 14 a §. Banker värderar inte finansiella instrument enligt ÅRL utan enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag - ÅRKL. ÅRKL hänvisar emellertid till ÅRL med den skillnaden att ÅRKL kräver en värdering till verkligt värde. För de företag som använder ÅRL är värdering till verkligt värde en valmöjlighet istället för värdering med utgångspunkt i anskaffningsvärdet eller för omsättningstillgångar enligt lägsta värdets princip. Banker har sedan lång tid tillbaka både haft möjlighet och sedermera varit tvingade till att värdera finansiella instrument till verkligt värde. Någon alternativ värdering av aktuella finansiella instrument enligt ovan angivna lagrum i ÅRL är därför inte möjlig för bankerna. Dessutom omfattas banker av lagstiftarens krav på borgenärsskydd, det s.k. kapitaltäckningskravet. Utdelning kan inte lämnas om kapitaltäckningskravet inte uppfylls.

För bankerna innebär det ett stort merarbete att skapa system och rutiner för att också ge information om alternativ ej tillåten värdering. Enligt Bankföreningens uppfattning tillför inte upplysningskravet någon ytterligare information av vikt för att bedöma rimligheten i föreslagen utdelnings storlek. En banks beskrivning av hur en föreslagen utdelning påverkar kapitaliseringen i förhållande till verksamhetens art, omfattning och risker måste anses tillräcklig. Bankföreningen föreslår därför att regeln i 4 kap. 14 § ÅRL slopas för företag som lyder under kapitaltäckningsregler.

Med vänlig hälsning

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Martina Inyng Magnusson

Sändlista

Näringsdepartementet

Jöran Hägglund

Ola Alterå

Elisabeth Kristensson

Finansdepartementet

Mats Odell

Dan Ericsson

Stefan Svanström

Peter Lindfelt

Göran Haag

Mats Wahlberg

Helene Wall

Justitiedepartementet

Magnus Graner

Dag Mattson

Stefan Pärnhem

Finansinspektionen

Gent Jansson

Suzanna Zeitoun

Skatteverket

Karl-Johan Onnermark

Näringslivets Regelnämnd

Jens Hedström